

מסורת הש"ס

[illegible]

הנהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה ולמר רבנא דר"ה
עם ד"ה אלף ימי שטערין וי"י
בשנה הסיד יאחזיב מ"ה
העברת לוי על מי שחלת הסיד
ולאזיב מ"ה חזק וי"י לזקן הויזל
הסיד יאחזיב מ"ה וזל לא
הלזק וי"י שחלת הסיד ולחזיב
מ"ה והעברת על מי וי"י וזל
הסיד יאחזיב מ"ה ולחזיב:

גליון הש"ס

[נשי' התנא' ר' אלעזר אומר כי
המאכל זמין שהיה ידוע מזה
עליה' כי ינמנה דף על ע"כ
במקום דהו' מכל וסוף:]

ז"ע" גוסקאמא

נישא על כד טמא. וטמא כנגעוהו
 כשר הוא והוא פקול דס וטעינה כי
 דפיטוה ליה נטמא = קודם לכן דלא
 כחאד מיפיע ליה הכי מי חאמרין איהו
 דרבה דרביע כנגעיהו דר' אבהו
 ורבין: פסערין. את האדם טטומא
 מת כאילו לא נטמא =: שפיר דה.
 ונטטומא כגמ חזין עליה לפני עיניה
 ודמה ויובלה לשמי טטומאט טטניה
 אחת שלם מזינו כמורה שהחקה
 לעיניו לנדה תחלה ולקבל האה
 וטרה =: כשנפול יש מיין רחיה
 למי חטאט שנפול קודם חטא
 כדמפרש רבה ואזלי: (א) ורבה דר
 ר' אלעזר שמצינ רחיה מואח נדה
 שאינו דומה לו דלוי נדה האה
 וטומא המיס כזין כחאד ואין ו
 רחיה לנטמא בקודם חטא: אלא
 שאפרה בשיטס רבי עקיבא רבו.
 דאמר כל טטומאט טטמזין מי חטא
 העוברין על אוריז =: הלכן נטמא המיס
 שנפבר עד אורי חרבה והוא לא
 הואי ער שנגבו המיס כבשרה:
 חזן לפנור. שהיה התנור סמוך
 לכותל וחזן ככותל ובי גזין והאדם
 עומד חזן התנור כמורר להלן מיין
 התנור שהתנור מפסיק ציט גזין
 הכותל: והפערט כלי. של מי
 חטא: והפערט ע"פ הפנור. על
 אורי פיי שכל תורהיס פיהס למעלה:
 ונער כל הלגין. של מי חטא
 ובמסקת פרה חנינן לה ומעלה היא
 למי חטא: ואיטיביס אביי גרסינ:
 מורה ר' עקיבא. אע"פ שנחלק
 בלגין של מי חטא מזה האה הוא כחאד
 שהעברה כ' שהיה מזה על האדם
 ומור טמא מפסיקין ועברה האה
 על פי התנור: (א) למעלה כדמפרש.
 כחלה כנגעיהו: ה"פ ושאר כל
 המאהליס לאיטיו אכן הפנונעס.
 אלמא כחאד נדה ליכא למימר לרבי
 עקיבא שנחלה למעלה אביי על
 הגדה נטמאט: אלא אמר אביי דר' ע
 אפילו כמי חטאט לאו כמזונ דמי.

אָלץ לעגן לגין הוּא דגור רבי עקיבא
 ר'יון דנפס מרדו נקם לגמרי וּאָן
 ר'דנין טומא רוסא. כגון מ' חטא
 ר'עמלני: רבי אלעזר סכר דנין ורבנן
 ה'א דלרבי אלעזר אָן טעין כ'טוס דר
 דמספרק [א] אָני וּלָא אמרנן אליבא דר
 ר'יוהודא [ב] ר'דולי עמא אָן דנין.
 להאומי ו'י נפלה הוּא קיימא עבא אָן
 להשליס השעור אלמא מ' חטא שנטע
 ו'יבא חריץ מיה טומא קדומא דה
 עקיבא [ג] ר'א שמעון פ'גא ז'א פוס
 כ'טוס זיבל אומא (יקרא ו') אָלץ
 לקמן במחטתין (דף ע"ה:) **מתני'** גי
 ויפרק בית שמי' (לעיל ע"ה) תרימא
 כ'טוס. טעמא מפרס בגמרא: ה'א
 שנסקל כ'טו כ'ו. ובגמרא [א] [ע"ג]

דם חטאת פרק אחד עשר זבחים

צג.

עין משפט
גר מצוה

י א מ"י פ"ח מהלכות מעשה
הקצוות הלכה ט:
יא ב מ"י פ"ח מהלכות פרה
לדומה הלכה ג:
יב ג ד מ"י פ"ד שם הל"ה:
יג ה מ"י פ"ק ח מהלכות
מחזיקין הלכה ג:
יד ו מ"י שם הלכה ו:
טו ז מ"י שם הלכה (ד) (ו):

תורה אור השלם

1. כל אשר יגע בבשרה יקרה
ואשר יהי מדקה על הבגד
אשר היה עליה תכנס במקום
קדש: ויקרא ו' ב'
2. כל זכר בבהמים יאכל אתה
קדש קדשים והוא:
ויקרא ו' כב'
3. כל אשר יגע בבשרה יקרה
ואשר יהי מדקה על הבגד
אשר היה עליה תכנס במקום
קדש: ויקרא ו' כב'

מוסף רש"י

מחז' מן הקד' משגשג בקו'
מחז' מן על הגד ומן היסוד.
משגשג שירי ליסוד מן
היסוד (ענין ליסוד) אשר
זה פרט לזה שכבר החדה
לשון אשר זה מדגש ענינו
לכונן, ודברין לא נעשים משגשג
היה זה כענינו מן על הגד
קודם ודקא על כענין ודקא ענין
מיוס, ולא שכר חסד, ולאחר
מיוס על המיוס מן ענין
ולאחר שמדק מן ודקא מן מן
ודק מן על ענין מיוס
(מיוס מן)

שיטה מקובצת

[illegible]

למלא כיון דבעידנא דנפול עליה אחי
 וזעזע: מרדא מיכסי ליה הכי. מכלל
 זו היכא דפסקול דס' ועבילת בגד בליל
 י: יחז: (בדקא מסר אביי. למליה
 מ' המאת שנסמא ממחרין. וז"ל
 איכא גזר גזר שלא יעביד אדם
 גזר מילתא ואפר מילתא גזר וקפסיה
 כמעשה שהיה כדאיתא ביבמות פירק
 השלש שלום (דף קטז: וז"ל גזרין גזרין
 קידוש דהסא קידוש קידוש וזכא ללחא
 קידוש א: פ' ג' צ"ל מן הצואר ע"י
 הכנר אין ענין ביבמות. מרשע לא
 שמעינן דזהו אמריה הכא שאני
 משום דנכח אחת:

עומד חוץ לתנור ושרץ בתנור
 פ' תנור ר"ע מטמא וחכמים
 דמי ורבנן סברי לאו כמות
 אה שהעבירה על כלי חרס
 שאין לך דבר שמתמא
 ואהילתי לאיתויי אבן המנוגעת
 וא קמפלגי דרבי עקיבא סבר
 דה רבי עקיבא כהזאה כיון
 דאביי בדנין טומאה קדומה
 ס' אין דנין דרבא אמר דכ"ע
 דה צריכה שיעור ומצטרפין
 את פסולה כז' ת"ר וימדרה
 שעת לה שעת הכושר ונפסלה
 ונפסלה אין רמה מעון ונפסלה
 כיבוס מאי טעמא דרבי שמעון
 שעת הכושר ורבי עקיבא
 ישים קלים אין מעונין מריקה
 ר' על הבגד אינו מעון כיבוס
 הרצפה ואספו אין מעון כיבוס
 להזאה: גמ' ית"ר יכול ניתו
 שר זיה לא אמרתי יך אלא
 יקורן ומן היסוד יתה מעון
 ר' נשמד א' על הרצפה כז':

מעביר אלף וזרקא מודה הוא דטהור
ואת נדה ורבנן דאמרי אינה רחיה:
ה שטומאח המים והואה בלין כחמד
ל עיל נמן שפוגחא דרבי אלעזר ורבי
האבדל. והאי דקאמרינן אלינא דרבה
חלק עליו אלף דן לפניו ומירגס הדבר
וחי סבר הואה לריכה שיעור ומטערפין
ונגעה בה שחרת ומטערפא עם האשה
והואה קמיחא קמילקא [= לה האשה
דמה של זו ולא דמה של אחרת. רבי
יביבס ומריקא ושמיפא כמיז כל זכר
קין (דף טז:) ורבי שמעון למעשה
קין. את מוצא ומן היסוד של שירים
שניתן מתן דמה אין שירים טע' וי'
בוט ואין טעון כיבוט אלף פ' וד'
גמ' נראה להאח. שחנקל פ' צי'
הא

י בר חמא מרב חסדא ניהו
מיהו אמר רב הונא בריה
דקמיבעיא ליה הכי ש"מ א'
ה הכושר ונפסלה אין דמה
בוה אחי זה אבל בבת אחת
לא שגא א"ל פלוגתא דר"א
דרבנא וכדאן מתירין אביי
עוד אומר מי חטאת שנטמאו
גדה מוין עליה ו ואמר רבה
ש רבן אמרה דאמר העברת

קוף ממא כמונה דמי דתנ^ה 6
לון ונמל את הללון והעבירו
פלגי דר' עקיבא סבר כמנו
אבוי מודה רבי עקיבא ב
סב ומושב ממא שהיא מוהור
אלא כיון מן חזת ושאר כל
דכ"ע לאו כמנו דמי ושאר
ח"ה ורבנן סברי לא גורין ו
אלעזר ורבנן במאי קמפלגי
ח"ה שעה קמפלגי מ"ס דנין ו
בהא קמפלגי דר"א סבר ר' י
עבדי הואה אין צריכה שיעור
אמר פסולה ר"ע ח"ה אומר
לא היתה לה שעת הכושר
דח"ה זה ואחד זה אין רלה
תיב מדמה חד להיכא דהיתה
תרומה ור"ש למעמיה דאמר
תרומה: מתני' ג' יתיו מן הצ
יסוד אינו מעון כיבוס ג' נשפך
אלא דם שנתקבל בכלי ורא
הבגד יהא מעון כיבוס תל
תניא איך יכול גיתו מן
שר יזה פרט לזה שכבר ה

[illegible]